

De stage van 10 tot 13 november

Sfeerverslag

Eindelijk was het zover: de nieuwe stage was aangebroken ! Van woensdag 10 tot zaterdag 13 november vond in Wieze (nabij Aalst) een nieuwe Vlaamse Impoco-stage plaats. Als bestuur hadden we er maanden naar toegewerkt, zodat niets fout mocht gaan tijdens de stage zelf. En aan de ongeduldige lezers kan ik nu al meegeven: er ging tijdens de stage niets fout, maar zenuwslopend is de aanloop naar zo'n stage wel !

Als student kon ik slechts 2 dagen aanwezig zijn op de stage: donderdag en vrijdag (11 en 12 november). Wat meteen opviel, was de enorme drukte. Ik schat dat donderdag zo'n 30 mensen op de stage aanwezig waren. Dat is heel veel en het prachtige zaaltje in het "Brouwershuis" kon maar net de "massa" huisvesten. Ivan Impoco had het zelfs over een "Assemblée Nationale". De "toestroom" had uiteraard alles te maken met het feit dat 11 november een vrije dag was en oud-stagiaires uit heel België maakten daarvan gebruik om naar Wieze af te zakken.

Vrijdag keerde de rust weer op de stage en waren we slechts met z'n 15. De opvallende delegatie oud-stagiaires uit Wallonië was weer vertrokken, net als een aantal Vlaamse oud-stagiaires.

Over de nieuwe stagiaires dan: ze waren ditmaal met zeven. Zes daarvan kwamen uit Vlaanderen en ééntje uit Wallonië. Zo'n stage is natuurlijk nogal hard voor de nieuwe stagiaires, omdat ze plots zaken moeten doen die ze voordien bijna nooit deden: telefoneren, inlichtingen vragen aan voorbijgangers,... Maar wat me altijd plezier doet, is de vooruitgang die ze maken tijdens zo'n vierdaagse stage. De nieuwe stagiaires moeten zich bij het begin en het einde altijd voorstellen en het verschil daartussen is vaak hemelsbreed. De nieuwelingen moeten echter na afloop van de stage hun niveau zien te behouden en zelfs nog proberen verbeteren ! En daarvoor is motivatie en doorzettingsvermogen nodig, maar in deze harde strijd tegen het

stotteren worden ze met raad en daad bijgestaan door de oud-stagiaires. Met z'n allen trekken we ten strijde tegen de collectieve vijand: het stotteren !

Zo'n stage geeft altijd wel aanleiding tot grappige anekdotes. Zo moest één van de nieuwkomers zich voorstellen, maar blijkbaar had deze persoon een probleem met woorden die met "d" begonnen. De creatieve oplossing die de nieuwe stagiair daarvoor bedacht had, was om de "d" gewoon niet uit te spreken. Maar dat leidt natuurlijk wel tot grappige situaties, als je beroep "drukker" is !

Ook de moeite om zien, was Luc die als chauffeur wel 30 rondjes rond de parking van "Het Brouwershuis" reed. Deze "Tour de Luc" maakte deel uit van de oefening "inlichtingen vragen vanuit de auto", waarbij de nieuwe stagiaires vanuit de auto inlichtingen moesten vragen aan voorbijgangers. Maar het spreekt voor zich dat nogal wat onwetende toeschouwers zich vragen stelden waarom "die gekke man in de auto zoveel rondjes reed". Maar allicht waande Luc zich opnieuw in de "Grand Prix Karting" in Six Flags (grapje Luc) !

Tot slot zou ik nog iets willen zeggen over de jaloerse commentaren van sommige logopedisten aan het adres van de Impoco-spreektechniek. Ze beweren dat "de Impoco-techniek alleen werkt op korte termijn en velen na hun stage in een zwart gat vallen". Ik klasseer dit soort van commentaren als "kwaadsprekerij". Want bij de VSU weten we het als geen ander: de slaagkansen worden bepaald door de persoonlijke motivatie en inzet van de stagiair. Oud-stagiaires die de dagelijkse oefeningen niet doen en niet naar de maandelijkse werkvergaderingen komen, vallen inderdaad in een zwart gat. De vraag is dan waaraan dit ligt: aan de Impoco-techniek zelf of aan de oud-stagiair. Het laatste lijkt me eerder waar, want bij de VSU zijn genoeg voorbeelden die het welslagen van de Impoco-techniek bewijzen ! Of ik zou Darwin er kunnen bijhalen en zeggen: "Impoco is a survival of the fittest". Of nog anders: "Only the strongest survive". Einde discussie.

Philippe